

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Per quales milites pax & victoria possit obtineri?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

peratores, ut etiam ad ipsos militiae Duces, archistrategos & administratores, quorum omnino est, omni ope niti, ut bella, velut incendia Reipublicae, sopiantur & extinguantur. Alterum spectat & ad Ducem & ad unumquemque militem, immo & ad unumquemque hominem privatum, qui ut peccatis suis vel bello, vel amittendae victoriae in bello, causam dedit, ita poenitentiam suam Deum placare, & pacem reducere tenetur, ut damnum quantum potest, sarciat. Duces, Principes, Imperatores, & omnes penes quos belli faciendi vel gerendi jus est, documentum habent ab Alphonso Aragonum & Siciliae rege, qui cum filium suum ad ulciscendas Florentinorum iniurias (ij cum hostibus perperam, & inique foedus contra Alphonsum fecerant) magno cum exercitu misisset, post longam filij institutionem, haec adiecit: *Nunc maxime te admoneo, fili, ne tantum aut tua, aut commilitonum audacia tribuas, ut putes absque Dei auxilio victoriam ullam haberi posse. Victoria, mihi crede, non hominum disciplina, aut industria paratur, sed Dei optimi maximi benignitate & arbitrio. Scientia igitur rei militaris ita dum profutura est, si Deum nobis pietate atq; innocentia pacatum propitiūq; habuerimus. Deum igitur in primis cole, in eum confide, a quo tum victorias omnes, & optima quaq; provenire non dubium est. Quem si quando tibi iratum suspicaberis, caue contendas: immo quidquid ab eo tibi accidisse videatur, boni consule, & patientia, & poenitentiam eum place. In eundem sensum scribit Antonius Sucquet, cuius haec sunt verba: Si quis in Rep. constitutus ad clavum à Deo est, ut Magistratum erexit, militū delectū faciat; pietatis sciat primam sibi in se atq; alijs habendam esse rationem. Quis enim nescit, ad magistratū moris atq; exemplum alios se se componere? Et, si nemo tam improbus ferè reperitur, qui populum ac subditos ad impietatem adhortari, vel cogere velit suoq; ad flagitia simul verbo & exemplo invitare; certè non minùs convenit eum scandalū, publicumq; peccatum. Si enim, quod verissimum est, exempla rabunt, movent verba, seriò cogitandum, quanti sit flagitium, quod plurimos pertrahit in lapsum, unaq; ruina involuit. Atq; hinc est, quod Scriptura dicat: Exiguo conceditur misericordia, potentes autem potenter tormenta patientur: cum non raro contingat, eos pietate minime ceteris antecedere, quos dignitate praere videmus. Haec de Magistrato. De Ducibus autem & militibus, quos magistratus elegit ad victoriam obtinendam, ista addit. *Quod in Magistrato valet, &**

Anton. Pa-
nor. lib. 3. de
reb. gestis.
Alphonf. c. 51.

Anton. Suc-
quet. in via
vitae aetern.
lib. 2. c. 17.

Sup. d.

IX,

eius electione, multò magis in militia, siue de Ducibus agatur, siue de militibus. Si enim præter militarem licentiam, trahat ad crimen Ducis exemplum, fieri uequit, quin certum sit pietatis exitium. Cùm autem omne regnum in manu Dei sit, & cui uoluerit, det illud; atq; ab illo solo victoria speranda sit, perspicuum est, Ducis crimen aut uirtutem, plurimum ad hanc momenti conferre. Si enim propter furtum unius Achan, Iosue. 7. castra Israel fusa fuerunt; quid, queso, futurum, si dux furtis, rapinis, sacrilegijs, luxuria atq; superbia iram Dei in se suosq; pronoces? Beniamitis castigandis eduxerant castra Israelita: at quia fortitudine & numero confidebant, his fusi fugatiq; sunt. Quid futurum, si non prudentia tantum labores miles, sed omni propè uitio diffuset? Certè ex ducibus percontari libères, an à Deo putent uictoriam impetrare improbos milites magis, quam probos? Si hos, videre equidem debent, ut tales deligant, atque, quoad possunt, efficiant. Nam cùm illi uictoria sua insolecant, & propagent impietatis regnum, quid interest Dei, heresis, an uniuersa impietas latè domineatur? Corpus spectus in milite, nonne pluri animus? ignaui hominem corpore recusas, ac debili, cur improbum animo Deoq; perduellem assumis? Reipublice putas uitilem, qui sibi inuilius? tibi fidum, qui Deo infidus? uitium uitio, igne ignem restinguere paras, pietatem propagare flagitio; uirtutis regnum per illius aduersarios; Dei amicitiam per inimicos eius; honorem illius per hos, qui eum crucifigunt, templaq; anima sua & aliorum profanant? In sacris litteris rex Iuda uisus est, quòd copias cum impio iunxisset: quid si ex improbis eas collegisset? Omisso, aut milites securi ac recta conscientia esse fortes, Deumq; cum illis pugnare; aut temerarios, calcato Deo, eiusq; præceptu, non sibi, non Reip. sed ei, cui seruiunt, demoni, militare. Obseruent igitur Duces, quales sint ipsi, quas habeant zeli occasiones, & præclare utantur; ne latius pietate regnet impietas: sciantq; paucos bonos plurimu malis Dei gratia ac fauore longè præstare. Exempla ubiq; obuia: quis ambigat? nisi qui Deum negarit ultorem esse malorum, bonorum remuneratorem.

Dixi, quid in populo corrigendum, quid in magistratu requirendum, quid procurandum in Ducibus, quid optandum in militibus, aut emendandum, ut placatà Numinis irà, uictoriam; & & debellato bello pacem ueram obtineamus, hostesque nostros exarmemus. Omnes enim demones, & impij Reges sunt ueluti feri quadam leones, parati genus humanum perdere, uel suæ tyrannidi subycere.

Verùm ita uirtute diuina continentur, ut nihil nocuenti cuiquam inferre

Iosue. 7.

Iudic. 20.

3. Reg. 22.

X.

Leonard. Lessius lib. 13 de diuin. Perfect. cap. 10.